

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 514 — 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ — 1886. ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπι τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 566

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣ ΤΟΥ ΟΦΘΑΜΙΑΤΡΟΥ ἀγγέλιμα ὑπὸ Δ. Βικέλα.
Ἡ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΥΠΑΣΙΩΜΑΤΙΚΩΝ-
ΣΕΙΣΜΟΙ, ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΩΔΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ
ὁ ὀργανισμὸς τῆς γῆς ὑπὸ Ἰω. Φουστάνου.
Ἡ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ.
ΠΘΘΕΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟΝ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν Γερμανίᾳ ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα συγγράμματα ἀνα-
φερόμενα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν: «Ἱ-
στορία τῆς ἐπιστημονικῆς γεωγραφίας τῶν Ἑλλήνων» ὑπὸ
H. Berger, τόμος πρῶτος, πραγματευόμενος περὶ τῶν Ἰω-
νῶν γεωγράφων. — Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Δήλου
μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς 153 Ὀλυμπιάδος ὑπὸ G.
Attinger. — «Περὶ τῆς σχέσεως τῶν πέντε πρώτων ἐν τῷ
Πλατωνικῷ συμποσίῳ λόγων πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Σωκρά-
τους καὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐν τῷ αὐτῷ διαλόγῳ», ὑπὸ W.
Resl.

— Ἡ ἐν Παρισίῳ σχολὴ τῶν ὀμιλουμένων ἀνατολικῶν
γλωσσῶν (Ecole des langues orientales vivantes) ἐπιθυ-
μοῦσα καὶ μετὰσχ τοῦ ἐπὶ τῆ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς συ-
στάσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ
συνλόγου ὀργανωθέντος ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, ἐνετείλατο
ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, τῷ καθηγητῇ τῆς νεοελληνικῆς κ. Αἰ-
μίλιῳ Λεγρῶν νὰ ἐκδώσῃ ἑλληνικὸν τι ἀντικείμενον, ὅπως
διανεμηθῆ εἰς τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὸ συνέδριον. Ὁκ. Λεγρῶν
ἐπέλεξε πρὸς τοῦτο τὴν *Ψυλλὰδα τοῦ Ἀλῆ πασᾶ*, ποίημα
ἀνεκδοτὸν εἰς δημόδιον γλῶσσαν ἐν 618 στίχοις περιγράφον τὰ
κατὰ τὴν ἀναρσίαν τοῦ βεζίρου τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆ πασᾶ
καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ (Complainte d' Ali de Tébelen,
racha de Janina, poème historique en dialecte épirote.)
Τὸ ποίημα τοῦτο συντετῆθη πιθανῶς ὑπὸ Ἀλβανοῦ Μου-
σουλμάνου, ὡς καὶ ἡ ἔμμετρος ἱστορία τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ἡ
Ἀλῆ πασᾶ τοῦ Χατζῆ Σεκρέτη, ἧς ἀπσπᾶσματα ἐξε-
δόκαε πρὸ ἐτῶν ὀ κ. Σάββα Κεῖτου δὲ συμπιεθῆ ὁ ποιητὴς
πρὸς τὸν δεσπότην τῆς Ἠπείρου, δὲν καταπίεξε ὅμως τὴν
ἱστορικὴν ἀλήθειαν διὰ φορτικωτάτων ἐγκωμίων καὶ κολα-
κειῶν ὡς ὁ Χατζῆ Σεκρέτης οὐδὲ βαρύνει τὸν ἀναγνώστην
διὰ τῆς ἀφορήτου μακρολογίας καὶ πολυλογίας ἐκεῖνου. Ὡς
παρρηθεῖ ὁ ἐκδότης, ἡ διδάχαις τῆς ὕλης ἐν τῷ ποιήματι
ἐνὲ ἀρίστη. Ὁ ποιητὴς φαίνεται ἀνρβῆς παρατηρητῆς τῶν
πραγμάτων, ἄνευ μετὰ πολλῆς σαφηνείας ἀφηγεῖται ἐκλέ-
γει τὰς γραφικὰς λεπτομερείας καὶ ἐκτίθει ταύτας διὰ προσ-
φωστᾶτος γλώσσης. Ὅσακις παρεσιγάει ὀμιλοῦντας ἐν τῷ
ποιήματι τοῦ ἀνδρᾶς περιτίθεισιν ἐκάστῳ τοὺς προσήκοντας
λόγους τῷ χαρακτῆρι καὶ τοῖς ἔθεσιν αὐτοῦ. Δύναται δὲ τις
εἰπεῖν ὅτι καὶ ἡ λέξις τοῦ ποιήματος δὲν στερεῖται ἐν τισιν
ῥήσιν τὸ μέτρον εἶνε ἄπειστον, ἡ δὲ ὀμοιοκαταληξία πλὴν
ὀλίγων ἐξαιρέσεων πλουσιωτάτη. Ἐνὶ λόγῳ ὁ στιχομυρὸς
δὲν ἀμοιρεῖ ἐμπνεύσεως ποιητικῆς, ἡ δὲ ἀρίθεια καὶ ἡ σι-
καλλήθεια τῆς διηγήσεως ἀναδεικνύουσι τὸ ἔργον ὡς ἐν τῶν
καλλίστων τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Πρὸ πάντων δύ-
ναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πηγῆ ἱστορικῆ εἰς πᾶσαν ἀσχυλη-
θρομένην νὰ συγγράφῃ μονογραφίαν περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀ-
λῆ πασᾶ.

— Ὁ αὐτὸς ἀκάματος ἐρευνητὴς τῆς νέας ἑλληνικῆς φιλολο-
γίας καὶ ἱστορίας κ. Αἰμίλιος Λεγρῶν ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἐν
πολυτελεστάτῳ τεύχει εἰς ὀλίγια ἀντίτυπα δημοσιουθέντι

«Γενεαλογίαν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μαυροκορδάτων»
(Généalogie des Maurocordato de Constantinople et
autres documents concernant cette famille.) Τὸ τεῦχος
τοῦτο, πλήρες ἀξιολογητάτων πληροφοριῶν περὶ τῆς ἱστορίας
τῶν Μαυροκορδάτων καὶ τῶν φιλολογικῶν ἐργασιῶν τῶν πε-
ρὶ τὰ γράμματα ἀσχυληθέντων ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν πε-
ριέχει δύο ἑλληνικὰς πραγματείας περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν
Μαυροκορδάτων, ὧν ἡ μὲν συντετῆθη κατὰ τὰ μέσα τοῦ
παρελθόντος αἰῶνος, ἡ δὲ ἐν ἔτει 1842, καὶ ἐπιτάφια εἶς τινα
μέλη τῆς οἰκογενείας. Πλὴν δὲ τούτων φορτικωτάτων τι ἔγ-
κωμιον Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου, συντεθὲν λατινιστῇ
κατὰ τὰς ὀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὑπὸ τινος Ἰταλοῦ
ἴσως παιδαγωγοῦ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ διατριβῆν τοῦ Ἰω.
Θ. Οὐβίβιου (Hoelbius) περὶ τῶν φιλολογικῶν σπουδῶν Ἰωάν-
νου Νικολάου Μαυροκορδάτου, ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, τυ-
πωθεῖσαν ἐν Ἰέννῃ τῷ 1755. Τὸ τεῦχος κοσμεῖται καὶ διὰ
καλλιτεχνικωτάτων χαλκογραφικῶν εἰκόνων Ἀλεξάνδρου
Μαυροκορδάτου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων, τῶν ἡγεμόνων Νικολάου,
Κωνσταντίνου καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτων, καὶ τοῦ
κατὰ τὴν ἐθνικὴν καλιγγενεσίαν πρωταγωνιστήσαντος Ἀλε-
ξάνδρου Μαυροκορδάτου.

— Ὁ ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ Zerbst δοκιμωτάτος καθηγη-
τῆς καὶ φιλέλλην Κ. Wärschke ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Φιλο-
λογικῇ Ἐφημερίδι» τοῦ Βερολίνου μακρὰν βιβλιοκρισίαν
περὶ τῶν ἀπὲ ἐκδοθεισῶν ἐπιστολῶν τοῦ αἰμνήστου Κοραῆ.
Ὁ Κ. Wärschke ἐξαιρεῖ ἐμβριθῶς τὴν μεγάλην πολιτικὴν
καὶ φιλολογικὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπιστολῶν, πάνυ δὲ εὐ-
φρῆμως καταδικαίνει τὰς πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ πρὸς
τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀθανάτους ὑπηρεσίας τοῦ μεγαλο-
νόμου Χίου.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σύ-
λλογος κατὰ πρότασιν τῆς φιλολογικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς ἐπέ-
θεκε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Αἰσχύλου διὰ τὴν Ζωγράφειον Βιβλιο-
θήκην τῷ διανεκρινένῳ ἐκδότῃ τοῦ Εὐρύπιδου καὶ Σφοκλέ-
ους καὶ γυμνασιάρχῃ ἐν Μονάχῳ κ. N. Wecklein.

— Διατριβὴ ἀναυθᾶ, προερχόμενος ἐκ τῆς κατὰ τὴν Μι-
κρὰν Ἀσίαν περιουσίας του, ὁ περίπυστος Γερμανὸς γεω-
γράφος καὶ χαρτογράφος κ. Κεῖπερτ.

— Συνῆλθε πρὸ τινος ἡ ἱατρικὴ σχολὴ καὶ κατήρτισεν
ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς, ἣν
ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου. Διὰ τῆς
ἐκθέσεως ταύτης ἡ Σχολὴ προτείνει, ὅπως οἱ φοιτηταὶ ἐξε-
τάζονται δις κατὰ τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὰς, μετὰ
παρέλευσιν μὲν διετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὰ γενικὰ
μαθήματα, μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς τετραετίας εἰς τὰ εἰδικά.
Ἡ πρότασις αὕτη ὡς καὶ τινες ἄλλαι προτάσεις τῆς ἱατρι-
κῆς σχολῆς, ἀφορᾶσαι τὴν ἐπιστημονικωτέραν κατάρτισιν
τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς, κείνται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ
ὑπουργείου.

— Ἡ νομικὴ τοῦ πανεπιστημίου σχολὴ, συνελθοῦσα
προτείνει παμφηθεῖ, ἵνα διορισθῇ καθηγητῆς τοῦ διοικητι-
κοῦ δικαίου ὁ ὀρηγητῆς κ. Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, ἀπεφά-
σισε δ' ὡς πρὸς τὴν ἔθραν τῶν εἰσηγήσεων τοῦ ρωμαϊκοῦ
δικαίου ν' ἀναλάβῃ τὸ μάθημα τοῦτο ὁ καθηγητῆς τοῦ ρω-
μαϊκοῦ δικαίου κ. Δημήτριος Θεοφανόπουλος.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἐνέκρινε πρό-
τασιν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τῶν κ. Α. Κομπᾶ περὶ κα-
τασκευῆς τοῦ θεάτρου καθ' ἣν αὐτοὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀρχίσῃ
δι' ἐξόδων του 3 μῆνας μετὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ ν' ἀποπερα-
τώσῃ τὸ θέατρον 2 ἔτη μετὰ τὴν ἔναρξιν του, νὰ λαμβάνῃ
δ' ἀντὶ πάσης ἀποζημιώσεως του τὰς ἐκ τῶν μαγαζιῶν καὶ
τοῦ θεάτρου προσόδους ἐπὶ 25 ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀ-
ποίων θὰ τὰς λαμβάνῃ ὁ δήμος, ὅστις διατηρεῖ πάντοτε τὴν
πλήρη κυριότητα τοῦ θεάτρου. Ὁ κ. Α. Καμπᾶς ὑποχρεοῦ-
ται νὰ κατασκευάσῃ τὸ θέατρον συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον,
ὅπερ θέλει ἐγκρίνει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, νὰ ἔχη δὲ διουρ-
κῶς καὶ κατ' ἔτος θίσσους καλοῦς, ὅπως παριστάνουν τα-
κτικῶς, ἄλλως θέλει πληρῶναι πρὸς τὸν δῆμον ποικιλήν ρῆ-
τρον 25,000 δραχ. δι' ἑκαστον ἔτος παρερχόμενον ἄνευ παρα-
στάσεων.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

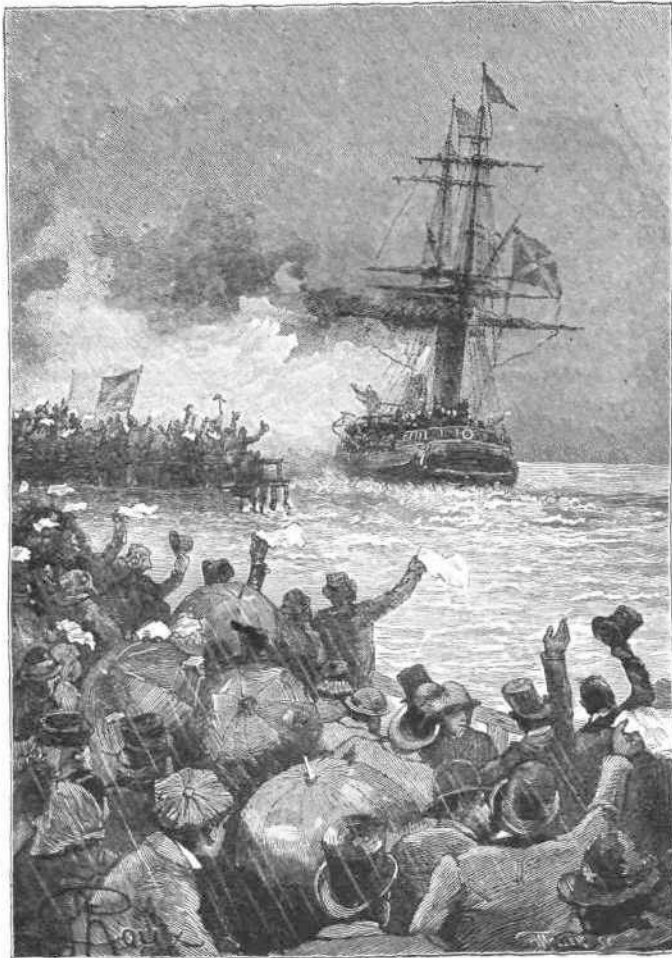
Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΩΡΗ

κατὰ μετάφρασιν Α. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ.

Τὸ πλήρες ἐνδιαφέροντος μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βερν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ, ἔπερ ἔθελε τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐστίας», ἔξεδόθη εἰς κομψὸν τόμον ἐκ τριακοσίων τεσσαράκοντα περίπου σελίδων. Τὸ ἔργον μετὰ τῆς δυνατῆς ἐκτυπωθῆν φιλοκαλῶς κοσμεῖται δι' εἰκοσιπέντε καλλιτεχνικωτάτων εἰκόνων, ὧν τὰ χαλκογραφήματα ἐγαράχθησαν ἐν Παρισίοις. Αἱ εἰκόνες αὐταὶ τὰς συγκινητικώτερας σκηνὰς καὶ τὰ δραματικώτερα ἐπεισόδια ἀναπαριστᾷσαι, αἰσθητοποιοῦσιν ὅτι ἡ φαντασία τοῦ ἀναγνώστου ἀμυδρῶς ἢ ἀτελῶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ. Ὁ ἐκ Στοκόλμης ἀπόπλους, ἐν μέσῳ τοῦ φρενητιώδους ἐλοκλήρου τῆς πόλεως ἐνθουσιασμοῦ, τοῦ πλοίου οὐ ἐπέδειναν ὁ Ἔρικ πρὸς διαφώτισιν τοῦ μυστηρίου τῆς καταγωγῆς του, τὸ τραγικὸν

ναυάγιον αὐτοῦ ἐν φοβερᾷ νυκτί, ὃ διὰ τῶν πάγων τῶν βορείων θαλασσῶν διάπλους, αἱ γραφικώταται ἀπόψεις τῶν πολικῶν χωρῶν, τὰ πάντα ἀπεικονίζονται μετ' ἐκτάκτου ζωηρότητος καὶ τέχνης. Ἄλλ' οὐχὶ μόνον οἱ μὴ ἀναγνόντες τὸ ἔργον θέλουσιν εὖρη αὐτὸ οὕτω διπλασίως ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀναγνόντες νέον θέλουσιν ἀνεύρη ἐν τούτῳ θέλητρον. Τίς διελεσθῶν τὸν *Nauagōn tēs Kynthias* δὲν θὰ ἔχη τὴν περιέργειαν νὰ ἴδῃ τὴν ἰδιότροπον μορφήν, τὴν εἰς σφηνοειδῆ ἀπολήγουσαν γένειον, τοῦ δόκτορος Σβαρκεκρόνα, τὴν εὐφυᾶ φυσιογνωμίαν τοῦ μελανότριχος ἐν μέσῳ τῶν ἔσθλοκῶμων Νορβηγῶν μικροῦ Ἔρικ, τὸ ἀφέλες πρόσωπον τῆς συμπαθεστάτης Βάνδας; Πόσον ποιητικῶς ἀπεικονίζει ὁ καλλιτέχνης τὸν ἥρωον ἐν Νορβηγικῶν

Ἡ ΑΛΑΣΚΑ ΑΠΕΠΛΑΕ ΤΗΣ ΣΤΟΚΟΛΜΗΣ

τοῦ ἔργου. δυναμένον νὰ παραδοθῇ καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀθωοτάτης νεανίδος, καὶ ὑπὸ πάντων ἄμα μετὰ τέρψεως ν' ἀναγνωσθῇ, ἐλπίζομεν ὅτι θερμῆς θέλει τύχη ὑπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἀναγνωστῶν ἰδίᾳ τῆς «Ἐστίας» ὑποδοχῆς.

Ὅπως παράσχωμεν ἰδέαν τῶν εἰκόνων τοῦ «Ναυαγοῦ τῆς Κυνθίας» θέλομεν δημοσιεύσῃ δύο ἐνταῦθα τὴν μίαν μετὰ τῆς ἄλλης θεωροῦμεν ὅμως οὐχὶ περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ εἰκόνες εἰσὶν ἐκτετυπωμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ ἐπὶ ἐξαιρετοῦ ἐστιλδωμένου χάρτου.

Τιμὴ τοῦ βιβλίου Δρ. 3.50.

Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν Δρ. 3.80.

γενειακὸν βίον, τὸ πεινχρὸν καλυδῶσπητον τοῦ πτωχοῦ ἀλιέως φωτιζόμενον ὑπὸ λαμπτήρος ἀπὸ δοκοῦ τῆς ὀροφῆς ἀνητημένου! Μὲ πόσῃν δυνάμει διερμηνεύει τὰς δραματικὰς περιπετείας τοῦ ἔργου ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ μυστηριώδους *Τῶν Βράουν* μέχρι τῆς παθητικωτάτης σκηνῆς τῆς ἀναγνωρίσεως, καθ' ἣν ἡ μήτηρ τοῦ Ἔρικ ἄλλοφρόνως ἐναγκαλιζέται τὸ τέκνον τῆς, ὅπερ βρέφος ἐπὶ λίκνου εἰς σωσίδιον δεδεμένον ἀπολέσασα ἐπανευρίσκει νέον ἐνδοξον, οἷον θὰ ἀνειροπόλει οὕτον ἡ μητρικὴ φιλοδοξία τῆς!...

Τοιαύτη ἡ νέα ἐκδοσις τοῦ *Nauagō tēs Kynthias*, ἣτις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκ τῶν πρώτων ἀποπειρῶν πρὸς ἐκδόσιν εἰκονογραφικῶν βιβλίων διὰ τὰς ἐλληνικὰς οἰκογενείας. Δαμῆνοντες δ' ὑπ' ὄψιν τὴν ἰθικὴν βᾶσιν